

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/69/2023
Identifikačné číslo spisu:	1412213257
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1412213257.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Ing. A. S., narodeného XX. K. XXXX, D., D. XX a 2/ K. S., narodeného XX. K. XXXX, D., S.. H. X, zastúpených splnomocnenkyňou JUDr. Peter Dobrovodský & spol., s.r.o., Bratislava, Česká 7, IČO: 45 235 929, proti žalovanej W. S., narodenej XX. K. XXXX, D., J. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Vojtechom Kubalom, Bratislava, Vajnorská 8/A, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C/197/2012 (aktuálne vedenom na Mestskom súde Bratislava IV), o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2022 sp. zn. 4Co/159/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Pôvodne Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 8. júla 2020 č. k. 9C/197/2012-393 zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcov 1/ a 2/ a žalovanej k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. A., obec D., m.č. A., okres D. X., a to parc. reg. „C“ č. 1657/1 - záhrady o výmere 1894 m², zapísanej na LV č. XXXX. Do podielového spoluvlastníctva žalobcov 1/ a 2/, každému v 1, prikázal novovytvorenú parc. č. 1657/1 - záhradu o výmere 1263 m² podľa geometrického plánu č. ZP5-914980/2015, úradne overeného Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor dňa 25. novembra 2015 pod č.reg. G1-2514/2015. Do vlastníctva žalovanej prikázal novovytvorenú parc. č. 1657/5 - záhradu o výmere 631 m² podľa geometrického plánu č. ZP5-914980/2015, úradne overeného Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor dňa 25. novembra 2015 pod č. reg. G1-2514/2015 (ďalej len „geometrický plán“), s tým, že geometrický plán č. ZP5-914980/2015 je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 142 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vecne dôvodil, že spoločný pozemok sa nachádza v katastrálnom území D. - A. a podľa územného plánu jeho využitie je určené pre

záhrady, záhradkárske a chatové osady a lokality. Rozdelením pozemku podľa geometrického plánu znalca Ing. N. Š. spôsobom, že žalovaná bude vlastníčkou novovytvorenej parcely č. 1657/5 a žalobcovia 1/ a 2/ spoluvlastníkmi novovytvorenej parcely č. 1657/1, budú mať obidve sporové strany zabezpečený prístup k novovzniknutým parcelám. Žalovaná bude mať prístup k svojmu pozemku zabezpečený cez asfaltovú prístupovú komunikáciu t. č. označenú ako parc. č. 2207/101. Žalobcovia budú mať prístup k svojmu pozemku cez parcelu č. 2207/101, ktorej sú žalobcovia 1/ a 2/ podielovými spoluvlastníkmi, cez parc. č. 2209/104, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu 2/ a jeho manželky, cez parc. č. 2209/2, cez parc. č. 2209/3, ale aj cez parcely č. 1659/1, ktorej vlastníkom je žalobca 2/, cez parc. č. 1659/2, ktorej vlastníkom je žalobca 2/ s manželkou a cez parc. 1658 a parc. č. 1660, ktorej vlastníkom je žalobca 2/. Rozhodnutie o trovách konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ rozsudkom z 30. marca 2023 sp. zn. 4Co/159/2021 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že v prípade zrušenia podielového spoluvlastníctva súdom podľa § 142 Občianskeho zákonníka je súd viazaný návrhom na zrušenie podielového spoluvlastníctva, ale nie je viazaný navrhovaným spôsobom vyporiadania. V zmysle tohto ustanovenia súd postupne skúma jednotlivé možnosti vyporiadania a pokiaľ ide o prvý zákonom stanovený spôsob vyporiadania - rozdelenie vecí, súd prihliada na veľkosť spoluvlastníckych podielov, ako aj na účelné a funkčné využitie vecí vzniknutej rozdelením. Zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozdelením nehnuteľnosti nie je možné bez geometrického plánu, na ktorom je vyznačené rozdelenie pôvodne spoločnej parcely, výmera a čísla nových parciel. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania vedúceho k rozhodnutiu o rozdelení spoločnej nehnuteľnosti podľa varianty č. 1 znalca Ing. N. Š. spôsobom, že novovytvorená parcela č. 1657/5 bola prikázaná do vlastníctva žalovanej a novovytvorená parcela č. 1657/1 bola prikázaná do spoluvlastníctva žalobcov 1/ a 2/. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcov 1/ a 2/, že súd prvej inštancie neprihliadal na veľkosť spoluvlastníckych podielov a na účelné využitie vecí, nakoľko žalobca 1/ bol spoluvlastníkom pôvodnej nehnuteľnosti v podiele 4/12, žalobca 2/ v podiele 4/12 a žalovaná tiež v podiele 4/12, pričom žalobcom 1/ a 2/ súd prvej inštancie prikázal novovytvorenú parcelu č. 1657/1 - záhradu o výmere 1263 m² a žalovanej parcelu č. 1657/5 - záhradu o výmere 631 m². Aj keď žalobcovia poukazovali na to, že rozdelením nehnuteľnosti podľa žalobného návrhu by vznikol v nadväznosti na susediace pozemky vo vlastníctve jedného zo žalobcov nový kompaktný celok s možnosťou jeho lepšieho optimálneho využitia, bolo potrebné prihliadať aj na možnosť prístupu žalovanej k nehnuteľnosti a na to, aby nemusela prechádzať cez pozemky žalobcov, s ktorými nemá dlhšiu dobu dobré vzťahy, a tým predchádzať budúcim možným sporom. Doplnil, že v priebehu konania nebolo preukázané, že by vzťahy medzi žalobcami 1/ a 2/ neboli dobré a tí až v odvolaní uviedli, že súd prvej inštancie si nevšimol, že medzi nimi došlo ku konfliktu nesúvisiacemu s prejednávanou vecou a ich vzťah je „na bode mrazu“. Na túto skutočnosť, uvádzanú žalobcami 1/ a 2/ až v odvolaní, nebolo možné prihliadať a navyše sa podľa odvolacieho súdu javila ako nepravdepodobná a v rozpore s ich argumentáciou, že žalobcovia 1/ a 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti s podielom spolu vo veľkosti 2/3 a konajúci súd je teda povinný prihliadať na záujem väčšiny spoluvlastníkov (kedy sa žalobcovia 1/ a 2/ považujú za spoločne väčšinových spoluvlastníkov predmetnej nehnuteľnosti). Prechod žalobcu 1/ na novovzniknutú parcelu aj cez pozemok žalobcu 2/ a jeho manželky v bezpodielovom spoluvlastníctve odvolací súd nepovažoval za problémový. Odvoláciu námietku, že žalovaná, ani jej právny predchodca, desiatky rokov neprejavili záujem o užívanie predmetnej nehnuteľnosti, ani o starostlivosť o ňu, nepovažoval odvolací súd pre rozhodovanie sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva za právne relevantnú. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania bolo právne odôvodnené ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a vecne úspechom žalovanej v odvolacom konaní v plnom rozsahu, ktorej však žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj len „dovolatelia“)

dovolanie, označené doslovne ako „dovolanie žalovaného v 1. a 2. rade“ (z kontextu však vyplýva, že ide o dovolanie žalobcov 1/ a 2/). Žiadali, aby dovolací súd zmenil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 449 ods. 3 CSP a rozhodol, že podielové spoluvlastníctvo žalobcov 1/ a 2/ a žalovanej k predmetnej nehnuteľnosti sa zrušuje a do podielového spoluvlastníctva žalobcov 1/ a 2/ (každému v podiele 1) sa prikazuje novovytvorená nehnuteľnosť parc. č.1657/1 s výmerou 1263 m2 (podľa geometrického plánu č. 15/2012 zo 17. mája 2012 vyhotoveného Ing. N. H. - Z.) a do výlučného vlastníctva žalovanej sa prikazuje novovytvorená nehnuteľnosť parc. č. 1657/4 s výmerou 631 m2 (podľa uvedeného geometrického plánu). Alternatívne žiadali, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 449 ods. 1 v spojení s § 450 CSP zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu. V texte dovolania (na strane 2 až 16) zrekapitulovali doterajší priebeh sporu vrátane doslovného prepisu odvolacích námietok, ktoré boli obsahom nimi podaného odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie. Následne (na dvoch stranách) uviedli dovolacie dôvody (bez ich identifikácie označením konkrétneho ustanovenia CSP stanovujúceho prípustné dovolacie dôvody). Poukázali na bod 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom sa odvolací súd obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa stotožnil bez potreby zdôvodnenia alebo doplnenia. Napriek tomu, že odvolací súd s odkazom na ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že pri posudzovaní možnosti reálneho rozdelenia nehnuteľnosti súd prihliada na veľkosť spoluvlastníckych podielov a na účelné využitie veci vzniknutej jej rozdelením, týmto sa neriadil, resp. z napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, akým spôsobom sa týmto zákonným odkazom riadil. Dovolatelia považovali za právne nepochopiteľnú argumentáciu odvolacieho súdu, že manželka žalobcu 2/, ktorá nie je účastníkom sporu a nebola vo veci vypočutá ani požiadaná o stanovisko k takto zriadenému vecnému bremenu, má strpieť prechod cez svoj pozemok žalobcom 1/. Záverečné konštatovanie dovolacieho súdu (pozn.: dovolutelia mali zrejme na mysli odvolací súd), že pri delbe pozemku nie je právne relevantná skutočnosť, že jeden zo spoluvlastníkov sa desiatky rokov o predmetnú nehnuteľnosť nestaral a nezaujímal sa o ňu, nie je právne zdôvodniteľné. Dovolutelia uviedli, že v konaní prvoinštančného ako i odvolacieho súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci tým, že pri rozhodovaní síce aplikovali správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretovali, resp. zo správnych skutkových záverov vyvodili nesprávne právne závery. V závere dodali, že je vôbec problematické naplniť podmienky stanovené v § 432 ods. 2 CSP, t. j. uviesť právne posúdenie veci, ktoré dovolutelia pokladajú za nesprávne, nakoľko odôvodnenie napadnutého rozsudku je natoľko stručné, že sa javí ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Záverom dovolutelia zdôraznili, že právne závery prvoinštančného ako i odvolacieho súdu, boli vyvedené v rozpore zo zisteným skutkovým stavom. Navrhli odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

4. Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť. Rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne a dostatočne odôvodnené.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spisania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne

konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, a/alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Žalobcovia nevyvodzovali prípustnosť svojho dovolania zo žiadneho konkrétneho ustanovenia CSP. V snahe odvolacieho súdu pochopiť dovolateľov posudzujúc ich podanie podľa obsahu (pozn. čo je zarážajúce v prípade kvalifikovaného zastúpenia), pristúpil najvyšší súd ku skúmaniu prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP a ust. § 421 CSP.

10. Pojemným znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

11. K nedostatočne zistenému skutkovému stavu (vychádzajúc z obsahu dovolania túto námietku odvolací súd vyvodil) najvyšší súd uvádza, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neutržateľnosti (II. ÚS 465/2017).

12. Dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

13. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Z odôvodnení rozhodnutí nižších súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Odvolací súd a pred ním súd prvej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia

spôsobom zodpovedajúcim zákonu. S potrebnou presvedčivosťou vysvetlili tak všeobecné právne úvahy, ktoré mali na zreteli pri rozhodovaní, ako aj individuálne okolnosti preskúmaného prípadu, ktoré boli preukázané dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie.

14. Dovolací súd považuje za potrebné ešte poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

15. Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa (keď sa dovolateľ nestotožňuje so závermi odvolacieho súdu).

16. Pokiaľ má nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočívať v tom, že sa nevysporiadal s niektorou podstatnou odvolacou námietkou, musí dovolateľ v dovolaní uviesť, o ktorú konkrétnu odvolaciu námietku išlo a prečo ju považuje za podstatnú pre rozhodnutie vo veci. Dovolací súd nemôže vykonávať komplexný prieskum všetkých odvolacích námietok (de facto nové odvolacie konanie).

17. Prípustnosť dovolania teda z § 420 písm. f) CSP vyvodit' nemožno.

18. V danom prípade žalobcovia namietali nesprávne právne posúdenie bez bližšej špecifikácie a bez vymedzenia akejkoľvek právnej otázky. Pokiaľ žalobcovia polemizovali s právnymi závermi odvolacieho súdu, spochybňovali správnosť jeho rozhodnutia, či kritizovali prístup odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu vecí, uvedené námietky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I. ÚS 51/2020, III. ÚS 387/2021) v prípade posudzovania prípustnosti dovolania je dovolací súd viazaný vymedzením právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolatelia pri namietanom nesprávnom právnom posúdení veci nezadefinovali, nekonkretizovali právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, v nadväznosti na to (logicky) ani nemohli uviesť v čom nesprávnosť riešenia takej otázky odvolacím súdom podľa ich názoru spočíva a ako mala byť táto otázka správne vyriešená.

19. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcov 1/ a 2/ podľa ustanovenia § 447 písm. c) a f) CSP (dovolanie nie je neprípustné a nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435) odmietol.

20. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou predchádzajúcou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

21. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP per analogiam tak, že žalovanej ako procesnému súperovi žalobcov, ktorí zaviniли výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu, priznal nárok na ich plnú náhradu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.